

Abstrakt

Diplomová práce se zabývá pohledem na problematiku sebehodnocení u jedinců, kterým bylo diagnostikováno onemocnění z okruhu úzkostných poruch. Úzkostné poruchy patří mezi nejčastěji se vyskytující druhy duševního onemocnění a role sebehodnocení u nich zatím nebyla náležitě prozkoumána. Cílem práce je proto přispět k porozumění podstaty vztahu mezi úzkostmi a sebehodnocením a ověřit, zda lze u vybraného diagnostického okruhu jedinců s tzv. Jinou úzkostnou poruchou nalézt odlišnosti v oblasti sebehodnocení.

Teoretická část práce vychází ze shrnutí poznatků o úzkostných poruchách a ze srovnání různých psychologických přístupů k sebehodnocení. Důraz je kladen na prozkoumání teorií autorů, kteří se snaží vysvětlit možné příčiny a vlastnosti odchylek sebehodnocení u úzkostných poruch a navrhnout vysvětlení povahy tohoto vztahu a jeho vzniku.

Empirická část diplomové práce se věnuje analýze úrovně explicitního a implicitního sebehodnocení u skupiny úzkostných klientů. Pro měření explicitního sebehodnocení byly použity zahraniční dotazníky (Rosenbergova škála sebehodnocení a SLSC-R), implicitní sebehodnocení bylo měřeno Rorschachovou metodou. Výsledky výzkumu naznačují, že námi zkoumaná skupina klientů s diagnózou tzv. Jiných úzkostných poruch vykazuje signifikantně nižší explicitní a negativní implicitní sebehodnocení oproti srovnávací skupině zdravých osob. Dalším podstatným zjištěním je nalezení statisticky významně vyššího výskytu tvarově dimenzionálních odpovědí (FD), odstínově dimenzionálních odpovědí (V), odpovědí s obsahy anatomie a rentgenu (An+Xy) i odpovědí s morbidním obsahem (MOR) v Rorschachově metodě u klinického souboru oproti neklinickému.

klíčová slova: explicitní sebehodnocení, implicitní sebehodnocení, úzkost, úzkostné poruchy, Rorschachova metoda